

MELDURIN

Astrid vann milliόνina

– Vit hava stúrt fyri, at eg kanska mátti selja ryssuna, sum eg fekk frá babba, tí eg hevði ikki ráð at hava hana. Men nú er ryssan bjargað, og tað er tað besta. Tað sigur 17 ára gamla Astrid Eiríksdóttir Reyðheim, sum fríggjakvøldið gjørdist eina milliόν ríkari, tá hon vann í Gekkinum

Rannvá G. Fossaberg

Fríggjakvøldið sótu nógvir froyingar spentir framman fyri sjónvarpsskíggjanum, tá Gekkurin var á skránni. Tey, sum spældu við, høvdu móguleika at vinna eina milliόν skattafrítt, um tey fingi fulla plátu í fjórða spælinum.

Millum teir mongu Gekka-spælararnar hetta kvøldið var eisini 17 ára gamla Astrid Eiríksdóttir Reyðheim úr Havn. Fríggjakvøldið var hon saman við familjuni í Sørvági, har tey vóru boðin til døgurða hjá systrini. Og so skuldu tey eisini spæla Gekk.

– Eg plagi ongantið at spæla Gekk ella onnur spøl yvirhøvur, men seinastu tíðina havi eg saman við familjuni sitið og spælt Gekk, nú tá upphæddin nærkaðist einari milliόν, sigur Astrid Eiríksdóttir Reyðheim og ristir eitt sindur við høvðinum.

– Hetta er so óveruligt enn, at eg fái meg ikki ordiliga at trúgva, at eg eigi eina milliόν.

Mundu gloymt tøluni

Tá Gekkarnir blivu keyptir á veg úr Havn til Vágar, hugsaði Astrid Eiríksdóttir Reyðheim als ikki um høgu upphæddina, sum Gekkurin var á.

– Tá vit koyrdu vestur segði mamma, at hon trúði ikki, at vit nakrantíð fóru at vinna. Hon segði, at tað kann mann ikki loyva sær, tí mann verður bara so vónbrotin, og so tosaðu vit ikki meir um Gekkin ella milliónina, ið var upp á spæl, greiðir Astrid Eiríksdóttir Reyðheim frá.

Tá Gekkurin byrjaði, sat Astrid Eiríksdóttir Reyðheim við tveimum Gekkom. Á tí eina stóð hennara navn á, og á hinum navnið hjá mammuni, Laila Reyðheim.

– Í triðja spælinum fekk eg fult rað, og eg ringdi inn men kom ikki ígjøgnum, og tá var eg nokkso vónbrotin, men hugsaði bara, at tað gjørdist ikki við, sigur Astrid Eiríksdóttir Reyðheim.

Ein beiggi mammuna ringdi í somu løtu og spurdi í skemti, hvussu ein skuldi bera seg at, um mann fekk fulla plátu.

– Tá hevði eg fingið fult rað og kom ikki ígjøgnum, so vit vóru eitt sindur ørkymlað, júst tá hann ringdi, og tí vóru vit bangin fyri, at vit kanska ikki høvdu fingið øll tøluni við, fortelur Astrid Eiríksdóttir Reyðheim, sum bráðliga undir fjórða spæli fekk fulla plátu.

– Systir mín sat og taldi tøl og hevði bara fyra eftir, meðan eg sat og manglaði sjei tøl. Tá var eg ikki spent ella nakað. Men knappliga

komu øll tøluni bara, og so hevði eg fulla plátu, greiðir Astrid frá.

Ongar pengar á telefonini

Tá seinasta talið, sum Astrid Eiríksdóttir Reyðheim manglaði, kom fram á skíggjan, fóru øll, ið vóru til staðar, at ringja inn.

– Eg hevði ikki pengar á telefonini, so eg sat bara púra rólíg. Eg hugsaði heldur ikki um, at eg hevði móguleika at vinna eina milliόν. Men eg minnst, at eg hugsaði, at tað ikki hevði verið so galið at vunnið eini 15.000 ella 20.000 krónur, fortelur Astrid Eiríksdóttir Reyðheim.

Tað eydnaðist mammuni at koma ígjøgnum, og hóast hon var tann, sum tosaði, so var tað Astrid Eiríksdóttir Reyðheim, sum trýsti fyri at fáa Gekkahjólið at snara og steðga aftur.

– Fyrstu ferð komu vit á 15.000 og fóru beinanvegin víðari. Tá endaðu vit á gula leypinum, men fóru eisini víðari. Omma segði tá við meg, at eg skuldi trýsta á, tá tað kom á tann reyða. Og tað royndi eg so at gera, sigur Astrid Eiríksdóttir Reyðheim, sum hesaferð kom á milliónina.

– Vit fóru øll upp at rópa og flenna, og eg haldi eisini, at vit grótu, tí vit vóru so glað. Grannar komu inn at

ynskja tillukku, og tá vit vóru komin til Havnar aftur um miðnátarleitið, komu familja, vinir og kenningar heim til okkum.

Eitt løgið vikuskiftið

Fyri unga Gekkavinnaran hevur vikuskiftið verður heldur annarleiðis.

– Tað hevur alt verið eitt sindur løgið, tí eingin av okkum skilir ordiliga, at eg vann. Eg skilji tað ikki heilt sjálv, sigur Astrid Eiríksdóttir Reyðheim, sum bleiv vakt leygarmorgunin, tá ein rúgva av familju og vinum komu á gátt at ynskja henni tillukku.

– Tað var fult hús heima hjá okkum, og eg veit ikki, hvussu nógv rundstykki og fransktbreyð vit høvdu á borðinum, men tað var í hvussu so er nógv. Øll vóru glað, at eg hevði vunnið og ynsktu mær tillukku, fortelur Astrid Eiríksdóttir Reyðheim, sum seinni tann dagin fór út við systrini at hátíðarhalda, at hon nú kann kalla seg millíoner.

– Vit fóru í býin leygarkvøldið, og har vóru nóg, sum komu yvir til mín at heilsa uppá og ynskja tillukku, sigur Astrid Eiríksdóttir Reyðheim og leggur skemtiliga afturat:

– Eg brúkti ikki eina krónu í býnum, tí eg eri undir 18, so tað var systirin, sum bjóðaði.

